

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av inkomstskattelagen och lagen om skatt på arv och gåva

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås ändringar i inkomstskattelagen och lagen om skatt på arv och gåva. Ändringarna i inkomstskattelagen hänför sig till bestämmelserna om överlåtelsevinst och underskottsgottgörelse. Den presumtiva anskaffningsutgiften för egendom som en privatperson har ägt i över tio år sänks till 40 procent. Dessutom ändras bestämmelserna om uträkningen av anskaffningsutgift för aktier som erhållits vid aktieemission. Den sammanlagda anskaffningsutgiften för de aktier som en skattskyldig tidigare ägt och de aktier som han eller hon erhållit på basis av dem fördelas på de nya och de gamla aktierna.

Som anskaffningsutgift för egendom som erhållits som gåva anses givarens anskaffningsutgift, om gåvomottagaren överlåter egendomen innan ett år har förflutit från gåvan. Lagen om skatt på arv och gåva ändras i anslutning till detta så, att den dolda skatteskuld som i dessa fall ingår i gåvan kan beaktas i gåvans värde. Om överlåtelsen sker till ett värde som är lägre än det gängse priset, delas överlåtelsen vid uträknandet av överlåtelsevinsten i en del som överlåts mot vederlag och en vederlagsfri del. Som överlåtarens anskaffningsutgift anses härvid den del av överlåtelseutgiften som kan anses gälla överlåtelse mot vederlag. Vidare ändras inkomstskattelagen så att det vid överlåtelse av egendom inte anses uppstå skattepliktig inkomst om de sammanräknade överlåtelsepriserna under skatteåret understiger 1 000 euro.

Den skattelättnad för vinst av överlåtelse av fast egendom som föreskrivs i inkomstskattelagen inskränks. Vid överlåtelse av fast egendom till ett statligt affärsverk tillämpas skattelättnaden endast när egendomen överlåts för naturskyddsändamål, försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål.

Förhöjningen av den underskottsgottgörelse som uppkommit av räntor för ett bostadslån för första bostaden höjs till två procentenheter. Dessutom höjs maximibeloppen för underskottsgottgörelse för barnfamiljer.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2005.

MOTIVERING

1. Nuläge och de föreslagna ändringarna

1.1. Beskattningen av överlåtelsevinster

Presumtiv anskaffningsutgift

Enligt 32 § i inkomstskattelagen (1535/1992) utgör vinst som har erhållits vid överlåtelse av egendom skattepliktig kapitalinkomst. Om överlåtelsevinst föreskrivs närmare i 45-50 § i inkomstskattelagen. Enligt 46 § 1 mom. i inkomstskattelagen räknas vinsten av egendomsöverlåtelse ut så att från överlåtelsepriset dras av det sammanlagda

beloppet av den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och utgiften för vinstens förvärvande. Det belopp som skall dras av utgör för annan skattskyldig än sammanslutning samt öppet bolag och kommanditbolag alltid dock minst 20 procent av överlåtelsepriset. Om överlåtaren har haft den överlåtna egendomen i minst 10 års tid, skall minst 50 procent av överlåtelsepriset dras av.

De centrala principerna för beskattning av kapitalinkomster i Finland är en bred skattebas och en rimlig skattesats. Genom presumtiva anskaffningsutgifter lindras dock i praktiken beskattningen av överlåtelsevinster.

Bestämmelserna om presumtiv anskaffningsutgift är dessutom av betydelse i situationer där det är problematiskt att räkna ut anskaffningsutgiften. Presumtiva anskaffningsutgifter har utnyttjats till exempel när man inte har lyckats klarlägga den faktiska anskaffningsutgiften. En högre presumtiv anskaffningsutgift för egendom som överlåtaren haft länge grundar sig på beaktandet av inflationen.

I reformen av företags- och kapitalbeskattning föreslås att kapitalskattesatsen sänks med en procentenhet, varvid kapitalskattesatsen blir 28 procent. När kapitalskattesatsen sjunker är det också skäl att se över bestämmelserna om presumtiva anskaffningsutgifter. I propositionen föreslås att den presumtiva anskaffningsutgiften, som nu är 50 procent, sänks till 40 procent. Förslaget stämmer överens med regeringens ståndpunkt i fråga om reformen av företags- och kapitalbeskattningen.

Också den sänkta presumtiva anskaffningsutgiften tar inflationen i beaktande på ett rimligt sätt. För närvarande är skatten på överlåtelsepriset för egendom som överlåtaren haft länge 14,5 procent med en presumtiv anskaffningsutgift på 50 procent. När den presumtiva anskaffningsutgiften sänks till 40 procent är skattebeloppet 16,8 procent med en skattesats på 28 procent. Det föreslås inga ändringar i den lägre presumtiva anskaffningsutgiften på 20 procent. Den lägre presumtiva anskaffningsutgiften är redan nu så låg att den tillämpas jämförelsevis sällan. Den har också visat sig vara viktig med tanke på förvaltningen.

I och med ändringen blir lättnaderna för överlåtelsevinst på egendom som länge varit i överlåtarens ägo något mindre. Om till exempel överlåtelser som hänför sig till generationsväxling och överlåtelse av egen bostad har emellertid föreskrivits särskilt. Med stöd av 48 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen är överlåtelsevinsten av egen bostad som använts som stadigvarande bostad efter en minst två år lång ägartid skattefri när de villkor som anges i lagrummet uppfylls. Likaså har de överlåtelser i anslutning till generationsväxlingar som anges i 48 § 1 mom. 3 punkten i inkomstskattelagen föreskrivits vara skattefria. Propositionen har därmed i

dess fall inga verkningar på skattebehandlingen av överlåtelsevinster av egendom som varit hos överlåtaren länge.

Egendom som erhållits som gåva

Om den överlåtna egendomen har erhållits som arv eller gåva, anses beskattningsvärdet vid arvs- och gåvobeskattningen enligt 47 § 1 mom. i inkomstskattelagen utgöra anskaffningsutgift för egendomen. Den värdeökning som tillkommit under arvtagarens eller gåvogivarens ägartid beskattas därmed inte som överlåtelsevinst. Därför kan särskilt gåvor användas vid skatteplanering. Om den faktiska anskaffningsutgiften för egendom som varit i överlåtarens ägo över 10 år är lägre än den presumtiva anskaffningsutgiften, tas vid egendomsöverlåtelse ut 16,8 procent av överlåtelsepriset i skatt enligt en skattesats på 28 procent och en presumtiv anskaffningsutgift på 40 procent. Om egendomen övergår som gåva till en nära anhörig, tas av det värdet ut ca 8,5 procent i arvs- och gåvoskatt vid en nivå av 17 000 euro och ca 11,5 procent vid en nivå av 50 000 euro, men anskaffningsutgiften kan höjas till det gängse värdet. Om gåvomottagaren överlåter egendomen vidare, anses det gängse värdet vid gåvobeskattningen utgöra anskaffningsutgift. Av överlåtelsern uppkommer därmed ingen beskattningsbar överlåtelsevinst alls, om överlåtelsepriset är det samma som värdet vid gåvobeskattningen. I fråga om egendom som varit i överlåtarens ägo en kort tid och vars värde märkbart har ökat ger en s.k. mellandonation till bröstarvingar en sådan förmån, vilken också används vid skatteplanering.

För närvarande har man i de skatteplaneringssituationer som redogjorts för ovan i vissa exceptionella fall kunnat ingripa med stöd av bestämmelserna om kringgående av skatt i 28 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Arrangemang för att kringgå skatt på överlåtelsevinst kan anses ha vidtagits närmast i de fall där gåvan har givits i den närmaste kretsen och gåvomottagaren snabbt har sålt egendomen vidare. Då har det försäljningspris som gåvomottagaren erhållit med stöd av bestämmelsen om kringgående av skatt ansetts vara givarens inkomst och som anskaffningsutgift har givarens anskaff-

ningsutgift dragits av. Tillämpningen av bestämmelsen om kringgående av skatt i sådana situationer är dock inte entydig, vilket har lett till rättslig osäkerhet. För att klarlägga rättsläget är det motiverat att ta in en uttrycklig bestämmelse om saken i lagen.

I propositionen föreslås att gåvogivarens anskaffningspris skall användas när överlåtelsevinsten räknas ut, om egendomen har överlåtits innan en viss tid har förflutit från gåvan. Den avgörande tiden anses vara ett år. Denna tid är tillräckligt lång för att säkerställa att gåvan inte har givits enbart för att minimera skattepåföljderna för överlåtelsen. Beskattningen riktas till den gåvomottagare som gjort överlåtelsen, vilken även kan anses ha fått inkomsten.

Med stöd av bestämmelsen har gåvomottagaren rätt att så som anskaffningsutgift dra av det belopp som givaren hade fått dra av, om han hade överlåtit egendomen i stället för gåvomottagaren. Vid beräkningen av anskaffningsutgiften beaktas dessutom de eventuella tillägg eller avdrag som gåvomottagaren gjort under ägartiden. Om gåvomottagaren under ägartiden har haft t.ex. utgifter för grundlig förbättring, räknas dessa till anskaffningsutgiften. På motsvarande sätt minskar också eventuella avskrivningar som gåvomottagaren gjort under ägartiden anskaffningsutgiften.

Målet med bestämmelsen är att hindra användningen av s.k. mellangåvor vid skatteplanering. I och med bestämmelsen kan antalet mellangåvor beräknas minska och avsikten är att bestämmelsen endast skall tillämpas undantagsvis. Om de skattskyldiga dock väljer att ge en mellangåva klarlägger bestämmelsen rättsläget och parterna är medvetna om de skattepåföljder som hänför sig till situationen. När gåvo givarens anskaffningsutgift vid uträkningen av överlåtelsevinsten ses som anskaffningsutgift, är det när det gäller uträkningen av anskaffningsutgiften fråga om tillämpning av kontinuitetsprincipen. För närvarande tillämpas kontinuitetsprincipen i avvitringsfång både vid uträkningen av anskaffningsutgiften och i fråga om ägartiden. I den bestämmelse som nu föreslås sträcker sig inte kontinuitetsprincipen till uträkningen av ägartiden, dvs. givarens ägartid räknas inte gåvomottagaren till godo. Detta stöds av be-

stämmelsen syfte att förebygga och förhindra skatteförmåner som eftersträvas genom mellangåvor. En tillgodoräkning av ägartiden passar heller inte ihop med bestämmelserna om skattefri överlåtelsevinst av den egna bostaden. Dessutom vore det problematiskt att beakta ägartiden i situationer där egendomen har erhållits vid affärer av gåvokaraktär. Hela fångat bör i dessa fall anses ha skett vid en viss tidpunkt. Propositionen har därmed inga verkningar på beräkningen av ägartiden för egendom som erhållits som gåva, utan ägartiden räknas alltid från tidpunkten för gåvan. Således är den presumtiva anskaffningsutgiften i dessa fall alltid 20 procent av överlåtelsepriset.

Den föreslagna bestämmelsen ändrar inte rättsläget för gåva av anställningsoptioner. I 66 § 3 mom. i inkomstskattelagen förskrivs särskilt att en förmån som erhållits genom en anställningsoption räknas som skattepliktig förvärvsinkomst för den ursprungliga mottagaren av optionen även om han har avstått från sin rätt genom att ge anställningsoptionen vidare som gåva eller annars har överlåtit optionen till någon inom hans intressesfär.

När givarens anskaffningsutgift används som gåvomottagarens anskaffningsutgift kan en dold skatteskuld anses hänföra sig till gåvan. Den dolda skatteskulden skall på yrkande av den skattskyldige beaktas i gåvobeskattningen i fråga om den värdeökning som skett fram till gåvan. På så sätt kan gåvobeskattningen på yrkande av den skattskyldige rättas till i dessa situationer. Då kan från gåvans värde dras av det skattebelopp som betalats för överlåtelsevinsten. I propositionen föreslås att i lagen om skatt på arv och gåva tas in en särskild bestämmelse med stöd av vilken den skatt som gåvomottagaren betalat för överlåtelsevinsten beaktas som en omständighet som sänker gåvans värde. I gåvobeskattningen skall värdeökningen för egendom som getts som gåva beaktas endast fram till tidpunkten för gåvan. Den skatt gåvomottagaren betalat på överlåtelsevinsten beaktas således högst till det belopp som skulle ha betalats om överlåtelsepriset hade varit det samma som värdet i gåvobeskattningen.

Överlåtelse till underpris

Den skattskyldige kan överlåta egendomen till ett lägre värde än det gängse priset genom en överlåtelse till underpris. Då måste man utreda hur givarens egen anskaffningsutgift skall beaktas vid uträkningen av en eventuell överlåtelsevinst. När förvärvaren överlåter egendomen vidare finns det omständigheter som skall beaktas i anslutning till uträkningen av förvärvarens anskaffningsutgift.

Högsta förvaltningsdomstolen har avgjort en fråga som gällde uträkningen av anskaffningsutgiften i ett köp till underpris. I fallet HFD:2002:24 prövade Högsta förvaltningsdomstolen om den oavskrivna anskaffningsutgiften för egendomen vid köp till underpris skall beaktas till fullt belopp när överlåtelsevinsten räknas ut. I fallet i fråga var köpepriset lägre än det gängse priset på så vis att det var fråga om en affär av gåvokaraktär enligt 18 § 3 mom. i lagen om skatt på arv och gåva. Högsta förvaltningsdomstolen ansåg att man vid beskattningen skall förfara enligt ordalydelsen i 46 § 1 mom., eftersom det i inkomstskattelagen inte har föreskrivits något undantag från huvudregeln i 46 § om uträkningen av egendomens överlåtelsevinst utifall att köpesumman vid egendomsöverlåtelse understiger det gängse värdet. Vid beskattningen av överlåtelsevinsten behandlades överlåtelsen som en helhet och vid uträkningen av överlåtelsevinsten drogs anskaffningsutgiften av till fullt belopp från överlåtelsepriset.

När en skattskyldig överlåter egendom vid en affär av gåvokaraktär kan överlåtelsen till sin faktiska natur ses som delvis en gåva, delvis ett köp. Om den skattskyldige överlåter egendom helt vederlagsfritt som gåva, får han i inkomstbeskattningen inte dra av anskaffningsutgiften för den egendom som givits som gåva. Den skattemässiga behandlingen av överlåtelsevinsten skall vara den samma oberoende av om gåvan och köpet formellt har skett genom en överlåtelseåtgärd, dvs. genom en affär av gåvokaraktär, eller genom separata överlåtelseåtgärder. Därför föreslås att det föreskrivs att i de fall där egendom överlåts till underpris genom en affär av gåvokaraktär skall överlåtelsen och på motsvarande sätt överlåtelsemottagarens

fånget i beskattningen av överlåtelsevinsten delas i en del som överlåtits mot vederlag och en vederlagsfri del. Bestämmelsen tillämpas på de situationer som avses i 18 § 3 mom. i lagen om skatt på arv och gåva, dvs. när överlåtelsepriset är lägre än tre fjärdedelar av egendomens gängse värde. Regleringen behövs också för att inte regleringen enligt det föreslagna 47 § 1 mom. skall kringgås genom ett nominellt vederlag i anslutning till gåvan.

Om en skattskyldig till exempel överlåter en fastighet som är värd 100 000 euro till priset av 20 000 euro, anses fånget till den del som överstiger 20 000 euro vara en gåva. Mottagaren anses få en gåva värd 80 000 euro. Vid beräkningen av överlåtelsevinsten i en överlåtelse på 20 000 euro anses anskaffningsutgiften utgöras av den relativa del av anskaffningsutgiften som gäller överlåtelsen mot vederlag. Om hela anskaffningsutgiften för egendomen hade varit 50 000 euro, skulle anskaffningsutgiften vid beräkningen av överlåtelsevinsten i exemplet anses vara 10 000 euro. Överlåtelsevinsten för en överlåtelse på 20 000 euro blir därmed 10 000 euro.

Om mottagaren överlåter egendomen vidare minst ett år efter förvärvet, räknas anskaffningsutgiften för egendomen på samma sätt som för närvarande. Som anskaffningsutgift för egendomen anses ha betalats 20 000 euro och värdet i gåvobeskattningen är 80 000 euro, dvs. anskaffningsutgiften blir sammanlagt 100 000 euro. Om mottagare överlåter egendomen vidare innan minst ett år har förflutit från förvärvet, tillämpas på gåvan ovan nämnda bestämmelse, enligt vilken anskaffningsutgiften räknas ut på basis av givarens anskaffningsutgift. Därmed räknas anskaffningsutgiften för den andel som anses vara gåva ut utifrån givarens anskaffningsutgift. Om givarens hela anskaffningsutgift för egendomen har varit 50 000 euro, hänför sig till gåvoandelen i exemplet en anskaffningsutgift på 40 000 euro. I detta fall har är anskaffningsutgiften för egendomen 20 000 euro som har betalats och anskaffningsutgiften på 40 000 euro som hänför sig till givarens gåva, dvs. sammanlagt 60 000 euro.

Fastställande av anskaffningsutgift vid aktieemission

Enligt 47 § 3 mom. i inkomstskattelagen skall anskaffningsutgiften för aktier och andelar som den skattskyldige tidigare har ägt inte beaktas vid uträkning av anskaffningsutgiften för aktier, andelar, optionslån eller konvertibla skuldebrev som tecknats på basis av dem eller för förvärv av teckningsrätt som gäller dem. Av bestämmelsen följer att när aktier ges i fondemissioner utan en faktisk anskaffningsutgift kan från överlåtelsepriset för dessa aktier dras av den presumtiva anskaffningsutgiften, och anskaffningsutgiften för de tillgångar som är placerade i ett bolag kan på så sätt ökas på konstgjord väg utan någon faktisk investering.

Med stöd av bestämmelsen anses inte aktier som erhållits i fondemission ha någon anskaffningsutgift överhuvudtaget och anskaffningsutgiften för de aktier som ligger till grund för emissionen anses gälla endast dessa aktier. Anskaffningsutgiften för aktierna skall därmed dras av helt och hållet som anskaffningsutgift för de aktier som ligger till grund för emissionen. På aktier som erhållits i fondemission tillämpas dock bestämmelserna om presumtiv anskaffningsutgift. Således kan så som anskaffningsutgift för närvarande dras av både anskaffningsutgiften för de aktier som ligger till grund för emissionen och den presumtiva anskaffningsutgiften för fondemissionsaktierna.

Om ett bolag till sina aktieägare gratis delar ut bolagets aktier genom fondemission, motsvarar detta ur aktieägarens synvinkel en aktiesplit, dvs. delning. Om bolaget t.ex. mot varje gammal aktie ger en ny aktie gratis, är situationen för aktieägaren den samma som om bolagets aktie hade splittats 1:1. I båda fallen får aktieägaren på basis av en gammal aktie gratis en ny aktie. Vid aktieöverlåtelser är dock den skattemässiga behandlingen av fallen annorlunda. Om aktien splittas delas den ursprungliga anskaffningsutgiften på gamla och nya aktier. Anskaffningsutgiften för aktier som berättigar till teckning av aktier som erhållits i fondemission delas inte med stöd av den gällande lagen, men anskaffningsutgiften för aktier som förvärvats vid emission ökas av bestämmelserna om

presumtiv anskaffningsutgift. Det finns ingen särskild grund för en förmånligare behandling av aktier som förvärvats genom fondemission.

Ett alternativ för att rätta till situationen är att förhindra användningen av presumtiv anskaffningsutgift när det gäller aktier som erhållits på basis av emission, men lösningen kan leda till en oskäligt sträng beskattning särskilt av aktier som varit i överlåtarens ägo länge, då en del av värdeökningen baserar sig på inflation. I propositionen föreslås att den ursprungliga anskaffningsutgiften för aktien eller andelen delas i anskaffningsutgift både för en aktie som berättigar till teckning och för en tecknad aktie eller andel. Då är den skattemässiga behandlingen av aktier som erhållits genom fondemission samma som för aktier som erhållits på basis av aktiesplit. Om teckningen har varit betald fördelas också det belopp som betalas för nya aktier på motsvarande sätt på gamla och nya aktier. Om inte anskaffningspriset delas när det gäller betalda emissioner, kan bestämmelsen förlora sin betydelse om man i praktiken genomförde emissioner med endast nominellt vederlag. Om den skattskyldige till exempel har skaffat 100 bolagsaktier à 10 euro, är anskaffningsutgiften för aktierna 1 000 euro. Om den skattskyldige efter detta mot varje aktie får en ny aktie gratis, har den skattskyldige sammanlagt 200 aktier i bolaget, för vilka han har betalat 1 000 euro. Anskaffningsutgiften för en aktie är således 5 euro. Om den skattskyldige vid emissionen betalar t.ex. 2 euro per aktie, är den sammanlagda anskaffningsutgiften för 200 aktier 1 200 euro. Anskaffningsutgiften för en aktie är 6 euro. Om anskaffningsutgiften härvid blir mindre än beloppet enligt den presumtiva anskaffningsutgiften, tillämpas ett minimibelopp enligt den presumtiva anskaffningsutgiften som dras av från överlåtelsepriset. Om en skattskyldig har flera aktieposter i ett och samma bolag vilka skaffats vid olika tidpunkter och på basis av vilka han får till aktier, räknas anskaffningsutgiften ut separat för varje aktiepost.

De föreslagna ändringarna gäller endast uträkningen av anskaffningsutgiften för aktier eller andelar, och propositionen har inga verkningar på uträkningen av anskaffnings-

utgiften för de optionslån, konvertibla skuldebrev eller förvärv av teckningsrätt som nämns i 47 § 3 mom. När det gäller dessa skall anskaffningsutgiften för aktier eller andelar som den skattskyldige tidigare ägt inte beaktas framöver heller. Den gamla praxisen kvarstår, eftersom en delning av anskaffningspriset på till exempel förvärv av teckningsrätter skulle föranleda arbetskrävande uträkningar, och fastställandet av anskaffningspriset genom komplicerade uträkningar kan i dessa fall inte anses vara tillräckligt klart och förståeligt.

Enligt etablerad praxis anses anskaffningstiden för egendom som tecknats på basis av aktier eller andelar vara tidpunkten då de aktier eller andelar som utgör grund för teckningen skaffades. Fastställandet av anskaffningstiden inverkar vid tillämpningen av presumtiv anskaffningsutgift på dess storlek samt på i vilken ordning överlåtelsen av egendom av samma slag anses ske. Propositionen har därmed inga verkningar på den praxis som nu tillämpas på anskaffningstiden för aktier och andelar.

Ändringen skall tillämpas om aktieemissionen har genomförts efter att lagen trätt i kraft. Den avgörande tiden anses vara den tidpunkt då aktieemissionen införs i handelsregistret. På aktier som erhållits vid emissioner som genomförts innan lagen trätt i kraft tillämpas därmed de gällande bestämmelserna och t.ex. aktier som förvärvats genom fondemissioner anses inte ha någon anskaffningsutgift alls, utan i dessa situationer drar den skattskyldige alltid av ett belopp som motsvarar den presumtiva anskaffningsutgiften. Den skattskyldige kan fortfarande i sin ägo ha t.ex. de ursprungliga aktierna och på aktier som i fondemissioner erhållits på basis av dessa, vilka med stöd av gällande bestämmelser inte har tilldelats en anskaffningsutgift för de ursprungliga aktierna. Om den skattskyldige på basis av alla dessa aktier får till aktier efter att denna lag har trätt i kraft, delas anskaffningsutgifterna separat för varje aktiepost. De aktier som tidigare har erhållits genom fondemission har ingen anskaffningsutgift som skall delas. I fråga om dessa tillämpas alltså bestämmelserna om presumtiv anskaffningsutgift. Anskaffningsutgiften för ursprungliga aktier fördelas på de

aktier som erhållits i fondemissioner som genomförts efter att denna lag trätt i kraft och på de ursprungliga aktierna.

Små överlåtelser

Privatpersoner har rikligt med små överlåtelser. Utredandet av dem vållar mycket administrativt arbete och kostnader. Det är närmast fråga om tillfälliga försäljningar av fysiska personers värdepapper. Till exempel år 2002 hade 72 300 skattskyldiga enligt uppgifter från värdepappersförmedlare överlåtelser under 1 000 euro. Överlåtelsevinster av dessa uppgick till sammanlagt 1,8 miljoner euro. År 2002 hade sammanlagt 193 500 skattskyldiga överlåtelsevinster av värdepapper och det totala beloppet av överlåtelsevinster av dessa uppgick till 893 miljoner euro. Försäljningarna understeg därmed gränsen på 1 000 euro för 37,4 procent av de skattskyldiga som under skatteåret hade sålt värdepapper. Dessa små försäljningar utgjorde dock endast 0,2 procent av beloppet för de beskattade överlåtelsevinsterna. År 2001 hade 49 500 skattskyldiga gjort överlåtelser under 1 000 euro. Överlåtelsevinsterna av dessa uppgick till 5,5 miljoner euro. År 2001 hade 217 250 skattskyldiga överlåtelsevinster av värdepapper och det totala beloppet av överlåtelsevinster av dessa uppgick till 1,242 miljarder euro. Försäljningarna understeg därmed 1 000 euro för 22,8 procent av de skattskyldiga som under skatteåret hade sålt värdepapper. Dessa försäljningar utgjorde 0,4 procent av beloppet för de beskattade överlåtelsevinsterna. På grund av den ringa fiskala betydelsen av små överlåtelser har man i beskattningspraxis inte heller för närvarande fäst särskild uppmärksamhet vid utredandet av dem.

I propositionen föreslås att den skattskyldiges överlåtelsevinster inte skall vara skattepliktig inkomst, om de sammanlagda överlåtelsepriserna under skatteåret är högst 1 000 euro. På motsvarande sätt är små förluster inte avdragsgilla. Överlåtelseförlusterna är inte avdragsgilla om de sammanlagda anskaffningsutgifterna för överlåten egendom uppgår till högst 1 000 euro. Gränsen för avdragsgillheten i fråga om förluster räknas ut av beloppet av anskaffningsutgifter, eftersom

överlåtelseförlusten av överlåtelser under 1 000 euro kan vara hur stor som helst beroende på anskaffningsutgiften. År 2001 uppgick beloppet av överlåtelseförluster som uppkommit av överlåtelser under 1 000 euro till 5,7 miljoner euro och år 2002 till 8,8 miljoner euro. Den största delen av ovan nämnda förluster kan dock beräknas ha uppkommit av små överlåtelser vars anskaffningsutgift överstigit 1 000 euro.

Om de sammanlagda överlåtelsepriserna överstiger den ovan nämnda gränsen på 1 000 euro, räknas vinsterna och förlusterna av överlåtelserna ut. Då är hela vinsten skattepliktig inkomst och på motsvarande sätt är förlusten av överlåtelserna avdragsgill.

Skattefriheten gäller endast fysiska personer och dödsbon som beskattas enligt inkomstskattelagen. Till exempel samfund kan vid sidan av näringsinkomster också ha egendom som hör till en personlig inkomstkälla och där vinsterna av den hör till den personliga inkomstkällan. Inkomst som hör till en personlig inkomstkälla beskattas enligt inkomstskattelagen. De vinster som samfundet har fått av överlåtelser ingår i samfundets bokföring och det finns inte någon anledning att ändra den skattemässiga behandlingen av dem. På motsvarande sätt ingår överlåtelsevinster som hör till en enskild näringsidkares näringsverksamhet i bokföringen. Överlåtelser som hör till näringsverksamhet beskattas dock enligt näringskattelagen (360/1968), och propositionen har därmed inga verkningar på beskattningen av dessa. Propositionen inverkar endast på beskattningen av fysiska personer och dödsbon som beskattas enligt inkomstskattelagen.

Överlåtelse av fast egendom till ett statligt affärsverk

Enligt 49 § 1 mom. 4 punkten i inkomstskattelagen skall när det skattepliktiga beloppet av en överlåtelsevinst för en annan skattskyldig än ett samfund, ett öppet bolag eller ett kommanditbolag räknas ut från överlåtelsepriset dras av minst 80 procent, om fast egendom överläts till staten, ett landskap, en kommun eller en samkommun. Om fastigheten överläts till en enskild skattskyldig, dras enligt 46 § 1 mom. i inkomstskattelagen från

överlåtelsepriset av minst 20 procent och 50 procent i fråga om fastigheter som varit i överlåtarens ägo över tio år.

Enligt det nya 49 § 2 mom. i inkomstskattelagen som trädde i kraft vid ingången av 2003 tillämpas inte lättnaden för ovan nämnda offentliga samfund vid överlåtelse av fast egendom till Forststyrelsen för annat ändamål än naturskyddsändamål, försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål. Syftet med bestämmelsen var att ge Forststyrelsen samma ställning som en enskild skattskyldig när fast egendom överläts till Forststyrelsen för annat än samhälleligt ändamål. Forststyrelsen, som är ett statligt affärsverk, kan bedriva affärsverksamhet och på så sätt konkurrera med privata företag. Den tidigare skatteförmånen enligt 49 § 1 mom. 4 punkten i inkomstskattelagen gällde all fast egendom som överläts till Forststyrelsen, också överlåtelse av ekonomiskogar som användes i affärsverksamheten. Forststyrelsen hade därmed tidigare en mera fördelaktig ställning som köpare av en fastighet än en privat markägare, och det uppnåddes ingen neutral konkurrens i förhållande till enskilda skattskyldiga. Bestämmelsen om lättnaden inverkar höjande på priset i en affär mellan enskilda, för att säljarens nettonytta skall vara den samma som vid försäljning till offentlig samfund. Vad gäller Forststyrelsen har problemet med konkurrensneutraliteten således avhjälpits genom lagändringen.

Utöver Forststyrelsen kan även andra affärsverk bedriva affärsverksamhet och på så sätt konkurrera med privata företag. Till exempel Vägverket använder stenmaterial och andra marksubstanser i sin affärsverksamhet så att de konkurrerar med privata näringsidkare. Vid skaffande av markområden har det till följd av bestämmelsen om lättnad en fördelaktigare ställning än privata konkurrenter. Den nuvarande bestämmelsen är därmed fortfarande problematisk med tanke på konkurrensneutraliteten. För att en neutral konkurrens skall uppnås skall bestämmelsen om lättnad i 49 § i inkomstskattelagen inte tillämpas vid överlåtelse av fast egendom till Forststyrelsen för annat ändamål än naturskyddsändamål, för försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande

samhälleligt ändamål.

I propositionen föreslås att bestämmelsen om lättnad ändras så att vid överlåtelse av fast egendom till ett statligt affärsverk skall skattelättnaden gälla endast situationer där fast egendom överläts för naturskyddsändamål, för försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål. Med något annat liknande samhälleligt ändamål avses t.ex. överlåtelse av markområde för trafikbehov, t.ex. överlåtelse av ett område till luftfartsverket som skall fogas till ett flygfältsområde. Med statligt affärsverk avses affärsverk enligt lagen om statliga affärsverk (1185/2002).

1.2. Ändringsförslag som hänför sig till stödsystemet för ägarboende

Underskottsgottgörelse för räntor för första bostaden

Räntor på skuld som hänför sig till anskaffning eller grundlig reparation av egen bostad får enligt 58 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen dras av från kapitalinkomsterna. Om beloppet av de avdrag som görs från kapitalinkomsterna är större än beloppet av de skattepliktiga kapitalinkomsterna, har den skattskyldige rätt att få underskottsgottgörelse som dras av från skatten på förvärsinkomsten.

Om underskottsgottgörelse föreskrivs i 131—134 § i inkomstskattelagen. Med underskottsgottgörelse avses en mot inkomstskatteprocenten svarande andel av ett under samma skatteår uppkommet underskott inom ett kapitalinkomstslag. Underskottsgottgörelsens maximibelopp är 1 400 euro.

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen av underskottet i fråga om kapitalinkomstslag ökas med en procentenhet till den del underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden. När kapitalskattesatsen är 29 procent, är underskottsgottgörelsen för underskott som uppkommit av räntor på första bostaden 30 procent. När kapitalskattesatsen sjunker till 28 procent, sjunker underskottsgottgörelsens belopp i motsvarande mån.

I propositionen föreslås att förhöjningen för lån som hänför sig till den första bostaden

skall höjas till två procent. När kapitalskattesatsen sjunker till 28 procent, är underskottsgottgörelsen i fråga om lån för den första bostaden även i fortsättningen 30 procent. Skattestödet riktar sig bättre än för närvarande till dem som skaffar sin första bostad, vilka har ett större behov av stöd än de som byter bostad. Förslaget grundar sig på regeringens bostadspolitiska program för åren 2004—2006.

Underskottsgottgörelsens barnförhöjningar

I systemet med ränteavdrag beaktas familjestorleken så att underskottsgottgörelsens maximibelopp ökar ju större familjen är. Underskottsgottgörelsens maximibelopp höjs med 350 euro om den skattskyldige eller makarna tillsammans har försörjt ett minderårigt barn. Förhöjningen är 700 euro om antalet barn har varit två eller flera. Maximibeloppet av den makes underskottsgottgörelse höjs vars på förvärsinkomsterna fastställda inkomstskatt till staten är större, om inte makarna yrkat på något annat.

I propositionen föreslås att barnförhöjningarna höjs. Förhöjningen för ett barn föreslås vara 400 euro. Förhöjningens belopp är 800 euro om det har funnits två eller flera barn. Då bostadspriserna stiger och lånebeloppen samtidigt ökar kan maximigränserna för underskottsgottgörelsen i framtiden allt oftare nås. Syftet med propositionen är att öka räntestödet för förvärv av bostad för barnfamiljer. Förslaget baserar sig på regeringens bostadspolitiska program för åren 2004—2006.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska verkningar

Sänkningen av den presumtiva anskaffningsutgiften för egendom som varit i överlåtarens ägo över tio år till 40 procent skärper något den lättnad som tillämpas på överlåtelse av egendom som varit i överlåtarens ägo en lång tid. När man beaktar sänkningen av både kapitalskattesatsen och den presumtiva anskaffningsutgiften, skärps beskattningen av överlåtelsevinst då en presumtiv anskaffningsutgift används från 14,5 procent till 16,8 procent av överlåtelsepriset. Ändringen

av anskaffningsutgiften för aktier som förvärvats vid aktieemission skärper beskattningen något så, att en skattskyldig inte längre kan dra av både den faktiska anskaffningsutgiften och ett minimibelopp som motsvarar den presumtiva anskaffningsutgiften. Den skattskyldige kan dra av antingen den faktiska anskaffningsutgiften som aktierna tilldelats eller ett för honom mera fördelaktigt belopp som motsvarar den presumtiva anskaffningsutgiften. Den ändring som gäller överlåtelse av egendom som erhållits som gåva har inga betydande ekonomiska verkningar. Genom ändringen kan man dock förhindra ogrundade skatteförmåner som nu fås genom s.k. mellangåvor. De ekonomiska verkningarna av skattefriheten i fråga om överlåtelsevinster av små överlåtelser beror på de ekonomiska konjunkturerna. Vid lågkonjunktur kan överlåtelseförlusterna beräknas vara större än överlåtelsevinsterna, varvid skatteintäkterna kan öka något. Vid högkonjunktur kan beloppet av överlåtelsevinster beräknas vara större än överlåtelseförlusterna, varvid skatteintäkterna minskar något. Förslaget minskar dock på ett betydande sätt det administrativa arbetet i anslutning till utredandet av överlåtelsevinster, vilket sparar samhällsmedel. Inskränkningen av lättnanden i fråga om fastigheter som överläts till ett statligt affärsverk har inga betydande ekonomiska verkningar, även om ändringen i någon mån kan höja prisnivån på statliga affärsverks fastighetsköp.

Höjningen av förhöjningen av underskottsgottgörelse till två procentenheter när det gäller lån som hänför sig till den första bostaden föranleder en förlust av skatteintäkter på 2,5 miljoner euro. Höjningen av barnförhöjningen i underskottsgottgörelsen beräknas inte ha några betydande ekonomiska verkningar.

2.2. Administrativa verkningar

Det finns inga administrativa verkningar i anslutning till att den presumtiva anskaffningsutgiften sänks till 40 procent. Den ändring som gäller överlåtelse av egendom som erhållits som gåva klarlägger det nuvarande rättsläget och minskar ovissheten i fråga om de skattepåföljder som hänför sig till överlåtelser efter gåvan. Det administrativa arbetet underlättas märkbart av att överlåtelsevinsterna av små överlåtelser befrias från skatt. Ändringen av fördelningen av anskaffningsutgiften för aktier som erhållits i aktieemission ökar det administrativa arbetet något. Inga administrativa verkningar följer av inskränkandet av skattelättnaden i anslutning till överlåtelse av fast egendom eller av ändringen av underskottsgottgörelsen.

3. Beredningen av propositionen

Förslagen hänför sig till den aktuella reformen av företags- och kapitalbeskattningen.

Merparten av förslagen grundar sig på en promemoria av arbetsgruppen för utveckling av inkomstbeskattningen och på de utlåtanden som fått om den.

Regeringens proposition har utarbetats i fortsatt beredning som tjänsteuppdrag vid finansministeriet i samarbete med Skattestyrelsen.

4. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2005.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av inkomstkattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstkattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 46 § 1 mom., 47 § 1 och 3 mom., 49 § 2 mom., 50 § 2 mom. samt 131 § 1 och 3 mom.,
 av dem 46 § 1 mom. sådant det lyder i lag 475/1998, 49 § 2 mom. i lag 1360/2002, 50 § 2 mom. i lag 1220/1999, 131 § 1 mom. i lag 896/2001 och 131 § 3 mom. i lag 1222/1999, samt
fogas till 47 § ett nytt 5 mom. och till 48 § ett nytt 6 mom. som följer:

46 §

Uträkning av överlåtelsevinst

Vinsten av egendomsöverlåtelse räknas ut så att från överlåtelsepriset dras av det sammanlagda beloppet av den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och utgiften för vinstens förvärvande. Det belopp som skall dras av utgör för annan skattskyldig än samfund samt öppet bolag och kommanditbolag alltid dock minst 20 procent och, om den egendom som skall överlåtas har varit hos överlåtaren i minst 10 års tid, minst 40 procent av överlåtelsepriset.

som den skattskyldige tidigare har ägt skall inte beaktas vid uträkning av anskaffningsutgiften för optionslån, optionsrätt, konvertibla skuldebrev eller teckningsrätt som tecknats på basis av dem. Anskaffningsutgiften för aktier eller andelar som den skattskyldige tidigare har ägt samt anskaffningsutgiften för aktier eller andelar som tecknats på basis av dem delas i anskaffningsutgift både för aktier eller andelar som ägts tidigare och för aktier eller andelar som tecknats på basis av dem.

47 §

Särskilda bestämmelser om uträkning av anskaffningsutgiften för egendom

Till anskaffningsutgiften för egendom räknas även utgifterna för grundlig förbättring av denna under den skattskyldiges ägartid. Som anskaffningsutgift för egendom som erhållits vederlagsfritt anses beskattningsvärdet vid arvs- och gåvobeskattningen. Anskaffningsutgiften räknas dock ut av gåvogivarens anskaffningsutgift om gåvomottagaren överlåter den egendom han erhållit innan ett år har förflutit från gåvan.

Anskaffningsutgiften för aktier och andelar

Om egendom har överlåts till ett lägre pris än det gängse priset så, att det är fråga om en affär av gåvokaraktär som avses i 18 § 3 mom. lagen om skatt på arv- och gåva, delas överlåtelsen utgående från förhållandet mellan det pris som betalats och det gängse värdet i en del som överlåts mot vederlag och en vederlagsfri del. Anskaffningsutgift för en andel som överlåts mot vederlag är den del av anskaffningsutgiften för egendomen som hänför sig till denna.

48 §

Skattefria överlåtelsevinster

Överlåtelsevinst av egendom som en fysisk person eller ett dödsbo får är inte skattepliktig inkomst om de sammanlagda överlåtelsepriserna för den i 1 mom. 2 punkten avsedda egendomen är högst 1 000 euro.

49 §

Partiellt skattefria överlåtelsevinster

Den i 1 mom. avsedda lättnaden tillämpas inte vid överlåtelse av fast egendom till ett statligt affärsverk för annat ändamål än naturskyddsändamål, för försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål.

50 §

Överlåtelseförlust

Som avdragbar överlåtelseförlust betraktas inte överlåtelse av sådan bostad för vilken överlåtelsevinsten enligt 48 § är skattefri, och inte heller förlust som uppkommit vid överlåtelse av sedvanligt bohag eller annan motsvarande egendom avsedd för personligt bruk. Som avdragbar överlåtelseförlust betraktas inte heller förlust som föranletts av överlåtelser som avses i 48 § 6 mom., om de sammanlagda anskaffningsutgifterna för den egendom som överlåtits under skatteåret uppgår till högst 1 000 euro.

131 §

Beloppet av underskottsgottgörelse

Underskottsgottgörelse är en mot inkomstskatteprocenten svarande andel av det under skatteåret uppkomna, i 60 § angivna underskottet inom kapitalinkomstslaget, dock högst 1 400 euro. Detta maximibelopp skall ökas med 400 euro om den skattskyldige eller makarna tillsammans har försörjt ett minderårigt barn, och med 800 euro om antalet sådana barn varit två eller flera. Skall bestämmelserna om makar tillämpas på en skattskyldig, höjs maximibeloppet av den makes underskottsgottgörelse vars på förvärvsinkomsterna fastställda inkomstskatt till staten är större, om inte makarna yrkat på något annat.

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen enligt 1 mom. av underskottet i fråga om kapitalinkomstslag skall ökas med två procentenheter till den del underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Laget tillämpas första gången vid beskattningen för 2005. Lagens 47 § 3 mom. tillämpas på överlåtelse av aktier och andelar sådan den lydde när denna lag träder i kraft, om höjningen av aktiekapitalet har införts i handelsregistret senast den 31 december 2004.

2.

Lag**om ändring av lagen om skatt på arv och gåva**

I enlighet mer riksdagens beslut
fogas till lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) en ny 21 a § som följer:

21 a §

Om vid inkomstbeskattningen tillämpats bestämmelsen i 47 § 1 mom. inkomstskattelagen, med stöd av vilken anskaffningsutgiften för egendomen har räknats ut på basis av gåvogivarens anskaffningsutgift, dras från egendomens värde av det skattebelopp som debiterats för överlåtelsevinsten vid inkomstbeskattningen. Från egendomens värde kan

dock dras av högst det belopp som hade beskattats så som överlåtelsevinst om beskattningsvärdet vid beskattningen av gåva hade utgjort överlåtelsepris.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lagen tillämpas första gången på rättelser som anhängiggörs den 1 januari 2005.

Helsingfors den 19 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Antti Kalliomäki*

1.

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 46 § 1 mom., 47 § 1 och 3 mom., 49 § 2 mom., 50 § 2 mom. samt 131 § 1 och 3 mom.,
 av dem 46 § 1 mom. sådant det lyder i lag 475/1998, 49 § 2 mom. i lag 1360/2002, 50 § 2 mom. i lag 1220/1999, 131 § 1 mom. i lag 896/2001 och 131 § 3 mom. i lag 1222/1999, samt
fogas till 47 § ett nytt 5 mom. och till 48 § ett nytt 6 mom. som följer:

Gällande lydelse

46 §

Uträkning av överlåtelsevinst

Vinsten av egendomsöverlåtelse räknas ut så att från överlåtelsepriset dras av det sammanlagda beloppet av den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och utgiften för vinstens förvärvande. Det belopp som skall dras av utgör för annan skattskyldig än samfund samt öppet bolag och kommanditbolag alltid dock minst 20 procent och, om den egendom som skall överlåtas har varit hos överlåtaren i minst 10 års tid, minst 50 procent av överlåtelsepriset.

47 §

Särskilda bestämmelser om uträkning av anskaffningsutgiften för egendom

Till anskaffningsutgiften för egendom räknas även utgifterna för grundlig förbättring av denna under den skattskyldiges ägartid. Som anskaffningsutgift för egendom som erhållits vederlagsfritt anses beskattningensvärdet vid arvs- och gåvobeskattningen.

Föreslagen lydelse

46 §

Uträkning av överlåtelsevinst.

Vinsten av egendomsöverlåtelse räknas ut så att från överlåtelsepriset dras av det sammanlagda beloppet av den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och utgiften för vinstens förvärvande. Det belopp som skall dras av utgör för annan skattskyldig än samfund samt öppet bolag och kommanditbolag alltid dock minst 20 procent och, om den egendom som skall överlåtas har varit hos överlåtaren i minst 10 års tid, minst 40 procent av överlåtelsepriset.

47 §

Särskilda bestämmelser om uträkning av anskaffningsutgiften för egendom

Till anskaffningsutgiften för egendom räknas även utgifterna för grundlig förbättring av denna under den skattskyldiges ägartid. Som anskaffningsutgift för egendom som erhållits vederlagsfritt anses beskattningensvärdet vid arvs- och gåvobeskattningen. *Anskaffningsutgiften räknas dock ut av gävogivarens anskaffningsutgift om gåvomottagaren överlåter den egendom han er-*

Anskaffningsutgiften för aktier och andelar som den skattskyldige tidigare har ägt skall inte beaktas vid uträkning av anskaffningsutgiften för aktier, andelar, optionslån eller konvertibla skuldebrev som tecknats med stöd av dem eller för förvärv av teckningsrätt som gäller dem.

hållit innan ett år har förflutit från gåvan.

Anskaffningsutgiften för aktier och andelar som den skattskyldige tidigare har ägt skall inte beaktas vid uträkning av anskaffningsutgiften för optionslån, optionsrätt, konvertibla skuldebrev eller teckningsrätt som tecknats på basis av dem. Anskaffningsutgiften för aktier eller andelar som den skattskyldige tidigare har ägt samt anskaffningsutgiften för aktier eller andelar som tecknats på basis av dem delas i anskaffningsutgift både för aktier eller andelar som ägts tidigare och för aktier eller andelar som tecknats på basis av dem.

Om egendom har överlåtits till ett lägre pris än det gängse priset så, att det är fråga om en affär av gåvokaraktär som avses i 18 § 3 mom. lagen om skatt på arv- och gåva, delas överlåtelsen utgående från förhållandet mellan det pris som betalats och det gängse värdet i en del som överlåtits mot vederlag och en vederlagsfri del. Anskaffningsutgift för en andel som överlåtits mot vederlag är den del av anskaffningsutgiften för egendomen som hänför sig till denna.

48 §

Skattefria överlåtelsevinster

Överlåtelsevinst av egendom som en fysisk person eller ett dödsbo får är inte skattepliktig inkomst om de sammanlagda överlåtelsepriserna för den i 1 mom. 2 punkten avsedda egendomen är högst 1 000 euro.

49 §

Partiellt skattefria överlåtelsevinster

Den i 1 mom. avsedda lättnaden tillämpas inte vid överlåtelse av fast egendom till Forststyrelsen för annat ändamål än natur-

Den i 1 mom. avsedda lättnaden tillämpas inte vid överlåtelse av fast egendom till ett statligt affärsverk för annat ändamål än ra-

Gällande lydelse

skyddsändamål, försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål.

Föreslagen lydelse

turskyddsändamål, för försvarsmaktens behov, forskningsändamål eller något annat liknande samhälleligt ändamål.

50 §

Överlåtelseförlust

Som avdragbar överlåtelseförlust betraktas inte överlåtelse av sådan bostad för vilken överlåtelsevinsten enligt 48 § är skattefri, och inte heller förlust som uppkommit vid överlåtelse av sedvanligt bohag eller annan motsvarande egendom avsedd för personligt bruk.

Som avdragbar överlåtelseförlust betraktas inte överlåtelse av sådan bostad för vilken överlåtelsevinsten enligt 48 § är skattefri, och inte heller förlust som uppkommit vid överlåtelse av sedvanligt bohag eller annan motsvarande egendom avsedd för personligt bruk. *Som avdragbar överlåtelseförlust betraktas inte heller förlust som föranletts av överlåtelser som avses i 48 § 6 mom., om de sammanlagda anskaffningsutgifterna för den egendom som överlåtits under skatteåret uppgår till högst 1 000 euro.*

131 §

Beloppet av underskottsgottgörelse

Underskottsgottgörelse är en mot inkomstskatteprocenten svarande andel av det under skatteåret uppkomna, i 60 § angivna underskottet inom kapitalinkomstslaget, dock högst 1 400 euro. Detta maximibelopp skall ökas med 350 euro om den skattskyldige eller makarna tillsammans har försörjt ett minderårigt barn, och med 700 euro om antalet sådana barn varit två eller flera. Skall bestämmelserna om makar tillämpas på en skattskyldig, höjs maximibeloppet av den makes underskottsgottgörelse vars på förvärvsinkomsterna fastställda inkomstskatt till staten är större, om inte makarna yrkat på något annat.

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen enligt 1 mom. av underskottet i fråga om kapitalinkomstslag skall ökas med en procentenheter till den del underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden.

131 §

Beloppet av underskottsgottgörelse

Underskottsgottgörelse är en mot inkomstskatteprocenten svarande andel av det under skatteåret uppkomna, i 60 § angivna underskottet inom kapitalinkomstslaget, dock högst 1 400 euro. Detta maximibelopp skall ökas med 400 euro om den skattskyldige eller makarna tillsammans har försörjt ett minderårigt barn, och med 800 euro om antalet sådana barn varit två eller flera. Skall bestämmelserna om makar tillämpas på en skattskyldig, höjs maximibeloppet av den makes underskottsgottgörelse vars på förvärvsinkomsterna fastställda inkomstskatt till staten är större, om inte makarna yrkat på något annat.

Den mot inkomstskatteprocenten svarande andelen enligt 1 mom. av underskottet i fråga om kapitalinkomstslag skall ökas med två procentenheter till den del underskottet härrör från räntor för en bostadsskuld för förvärv av den första bostaden.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Laget tillämpas första gången vid beskattningen för 2005. Lagens 47 § 3 mom. tillämpas på överlåtelse av aktier och andelar sådan den lydde när denna lag träder i kraft, om höjningen av aktiekapitalet har införts i handelsregistret senast den 31 december 2004.

2.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet mer riksdagens beslut
fogas till lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) en ny 21 a § som följer:

21 a §

Om vid inkomstbeskattningen tillämpats bestämmelsen i 47 § 1 mom. inkomstskattelagen, med stöd av vilken anskaffningsutgiften för egendomen har räknats ut på basis av gåvogivarens anskaffningsutgift, dras från egendomens värde av det skattebelopp som debiterats för överlåtelsevinsten vid inkomstbeskattningen. Från egendomens värde kan dock dras av högst det belopp som hade beskattats så som överlåtelsevinst om beskattningsvärdet vid beskattningen av gåva hade utgjort överlåtelsepris.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lagen tillämpas första gången på rättelser som anhängiggörs den 1 januari 2005.
